

čsl. republiky, žádných distinkcí co do tíže či závažnosti trestného činu zde uvedeného nečiní, jmenovitě nežádá, aby tím bezpečnost čsl. republiky skutečně byla ohrožena, jen když trestné jednání proti ní směřovalo.

Č. 8032.

Samospráva obecní. — Řízení správní. — Řízení před nss-em: I. Spolek majitelů domů není legitimován stěžovati si do republikace obecního řádu pro udržování čistoty v obci. — II. Je takový řád vůbec způsobilým předmětem opravného řízení instančního?

(Nález ze dne 12. června 1929 č. 11.678.)

Věc: Spolek majitelů domů a společníci v J. (adv. Dr. Svatopluk Volf z Jičína) proti zemskému správnímu výboru v Praze o povinnost majitelů domů čistiti a sypati chodníky.

Výrok: Stížnost Spolku majitelů domů se zamítá jako bezdůvodná, stížnost ostatních st-lů se odmítá jako nepřipustná.

Důvody: Vyhláškou měst. úřadu v J. ze 7. ledna 1924 byl z usnesení měst. rady vyhlášen znovu »Řád pro udržování čistoty v městě Jičíně« z 28. března 1883 resp. 9. července 1897, v jehož bodu 1. se ustanovuje toto: »Každý vlastník, správce nebo nájemce domu je povinen dáti chodník před svým domem aneb na podloubí svého domu dle potřeby čistě zamést, v době zimní sníh s chodníku odstraniti, v případě náledí pak chodník pískem nebo pilinami vysypati«.

Proti této vyhlášce podali st-lé odvolání, které měst. zastupitelstvo usnesením ze 6. března 1924 zamítlo. — — —

Další odvolání, pokud bylo podáno Spolkem majitelů domů, žal. úřad v pořadí stolic nař. rozhodnutím odmítl pro nedostatek legitimace, pokud pak bylo podáno majiteli domů samými, zamítl je jako bezdůvodné — — —.

Žal. úřad popřel legitimaci Spolku majitelů domů k instančnímu opravnému prostředku proti usnesení obecního zastupitelstva, jež podle svého obsahu týkalo se povinnosti majitelů domů v J. čistiti a sypati chodníky. Bylo proto úlohou nss-u nejprve zkoumati tento výrok žalovaného úřadu, jímž legitimace Spolku majitelů domů v řečené věci se odpírá.

Rozhodnutí závisí na tom, zdali lze Spolek majitelů domů jako takový uznati za stranu v řízení správním, které týká se nikoli spolku jako takového, nýbrž majitelů domů, kteří jsou jeho členy. Stížnost snaží se opřít legitimaci spolku jen tou okolností, že spolek je podle svých stanov povolán hájiti zájmy majitelů domů. Avšak toto ustanovení stanov nemůže založiti pro spolek postavení strany vůči aktu, který je namířen nikoli proti spolku, nýbrž proti majitelům domů, neboť postavení strany může vyplývatí jen z právního poměru, o který právě jde, nemůže však býti založeno ustanovením stanov spolkových. Je tedy stížnost, pokud čelí proti odmítnutí rekursu Spolku majitelů domů z usnesení obecního zastupitelstva, bezdůvodná. Nebyl-li však Spolek majitelů

domů legitimován k podání rekursu v řízení instančním, nedostává se mu ovšem také legitimace brojiti před nss-em proti statnímu obsahu nař. rozhodnutí.

Zabýváje se stížností podanou osobně jednotlivými majiteli domů, musil nss nejdříve zjistiti obsah nař. rozhodnutí.

Žal. úřad vyřídil instanční rekurs těchto st-lů zamítavě, odkázav na správné důvody rozhodnutí obecního zastupitelstva. Toto pak zamítlo jejich rekurs s odůvodněním, že usnesení obec. zastupitelstva je pravoplatné, čímž je zřejmě míněno usnesení z 28. března 1883. Zsv zaujal tedy totožné stanovisko jako obecní zastupitelstvo, t. j. že předmětem opravného řízení je usnesení obecního zastupitelstva z roku 1883 a že toto usnesení je pravoplatné, čímž chtěl patrně říci, že není již opravným prostředkem naříkatelné. Jen v tomto výroku lze viděti judikátní obsah nař. rozhodnutí.

Žal. zsv k tomu ovšem připojil »podotknutí«, jež týká se merita věci. Avšak tento dodatek nelze hodnotiti jako výrok judikátní, nýbrž jen jako pouhý projev právního názoru žal. úřadu, jenž není schopen žádných právních účinků. Jinak nedal by se dodatek ten srovnati s vlastním judikátním obsahem nař. rozhodnutí, jak byl shora zjištěn. Jsou proto vývody stížnosti proti tomuto dodatku namířené podle § 2 zák. o ss nepřipustny.

Proti vlastnímu judikátnímu výroku žal. úřadu, jímž odkazuje se na právní moc usnesení obecního zastupitelstva z roku 1003, neformuluje však stížnost stížního bodu, — — — — —

Za tohoto stavu věci neměl nss příčiny zkoumati, zdali a do jaké míry lze právem muviti o formální právní moci, t. j. o nenaříkatelnosti usnesení obecního zastupitelstva z roku 1883 pro zmeškání lhůty. Z téhož důvodu slušelo ponechati stranou otázku, zdali snad lhůta právě dotčená byla obnovena tím, že cit. usnesení bylo 7. ledna 1924 republikováno. Tím méně měl nss příčinu řešiti otázku, zdali usnesení obecního zastupitelstva z roku 1883, i kdyby naříkatelnost jeho nebyla republikací obnovena, je vůbec schopno materiální právní moci v tom smyslu, že by majitel domu, který podle tohoto usnesení bude pohnán k trestní zodpovědnosti, nemohl ve své obraně proti trestnímu nálezu namítati nezákonnost a tedy neplatnost usnesení, i když usnesení tomuto sluší přiznati povahu abstraktního aktu správního (nařízení).

Č. 8033.

Učitelstvo: Jaký význam pro nárok učitele na jmenování učitelem definitivním ad personam podle § 3 mor. zem. zák. č. 48/1914 z. z. má okolnost, že učiteli bylo vysvědčení způsobilosti datováno zpět podle § 7 zák. č. 470/19?

(Nález ze dne 13. června 1929 č. 7370.)

V ě c: Josef S. v B. (adv. Dr. Bedřich Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o termín směrodatný pro ustanovení definitivním učitelem ad personam dle mor. zem. zák. č. 48/1914.